

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/130/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622202135
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1622202135.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Jána Evina, v trestnej veci obžalovaného G. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/90/2022 zo dňa 11.09.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.04.2024 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. T., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/90/2022 zo dňa 11.09.2023 bol obžalovaný G. T. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.09.2022 v čase okolo 15.30 h viedol po ceste č. 1/2 v smere od obce Veľké Leváre na mesto Malacky motorové vozidlo zn. Ford Fiesta, šedá metalíza, ev. č.: SE-XXXDF, pričom počas vedenia vozidla zastavil auto pri krajnici, pretože vo vzdialenosti cca 150 m pred sebou spozoroval hliadku PZ, ktorá na danom mieste v tom čase vykonávala dopravno-bezpečnostné opatrenie v dohľade nad cestnou premávkou pod názvom „Disciplína“ v zmysle príkazu KR PZ Bratislava a ktorá hodlala vozidlo zastaviť a kontrolovať, preto obžalovaný vystúpil z miesta vodiča, otvoril kapotu vozidla a bez zásahu do motora túto opätovne zatvoril a následne pristúpil na miesto spolujazdca, z ktorého vystúpila P. R., nar. 24.09.2001, trvalé bytom R. XXX/XX, T., pričom následne obžalovaný nastúpil do vozidla na miesto spolujazdca a P. R. si sadla na miesto vodiča a následne spoločne pokračovali vjazde s motorovým vozidlom smerom na Malacky, pričom celá udalosť bola sledovaná uvedenou hliadkou OO PZ Malacky, ktorá následne predpísaným spôsobom vozidlo zastavila a kontrolovala, pričom z dôvodu, že obžalovaný predtým viedol motorové vozidlo, kontrolovala aj osobu obžalovaného v tom čase už na sedadle spolujazdca, pričom vykonanou lustráciou bolo zistené, že obžalovaný má uložený trest zákazu činnosti vo výmere 12 mesiacov rozhodnutím ODI Malacky, sp. zn. ORP-P-392/MA-ODI2-2021 zo dňa 07.12.2021, právoplatným dňa 07.12.2021, pričom trest začal plynúť dňa 07.12.2021 a mal skončiť dňa 07.12.2022 a zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vo výmere 24 mesiacov trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T 68/2022 zo dňa 30.06.2022, právoplatným dňa 30.06.2022, pričom trest začal plynúť dňa 30.06.2022 a mal skončiť dňa 30.06.2024, teda v čase spáchania skutku oba zákazy činnosti vedenia motorových vozidiel trvali a o týchto zákazoch činnosti obžalovaný vedel.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil so ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný dňa 22.09.2023 prostredníctvom svojej vtedajšej obhajkyne odvolanie. Obhajkyňa v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom rozhodnutia, ako aj voči konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.12.2023, obhajkyňa doplnila odvolanie argumentujúc tým, že bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu tým, že nebol vykonaný vyšetrovací pokus. Nebola preverená obrana obžalovaného, že zo vzdialenosti 200 až 150 metrov policajti nemohli vidieť to, čo uvádzali vo svojich výpovediach. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené v napadnutom rozhodnutí. Na hlavnom pojednávaní vypovedal svedok nstržm. R. T., ktorý uviedol, že si pre časový odstup nepamätá, čo sa udialo. Následne mu bola prečítaná skutková veta z obžaloby, čo mohlo ovplyvniť svedka pri jeho ďalšom výsluchu. Napriek spontánnej výpovedi svedka si tento presne nepamätal priebeh udalostí, a preto mu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, ku ktorej sa priklonil. Svedok pritom vypovedal rozdielne ohľadne postupu kolegu K., ku ktorému uviedol, že jeho kolega bol rozhodnutý zastaviť vozidlo ešte predtým, než urobilo podozrivý zastavovací manéver. Z toho dôvodu vstúpil do vozovky. Až následne vozidlo zastavilo vo vzdialenosti 150 metrov od policajtov, pričom sa mali vodič so spolujazdcom vymeniť. Táto výpoveď svedka bola prečítaná v celosti napriek tomu, že § 264 Trestného poriadku uvádza, že sa majú čítať len rozpory. Obhajkyňa dala do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/26/2013, v ktorom sa uvádza, že ako svedok pri výsluchu uvedie, že sú presne nepamätá okolnosti, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať aby napriek tomu uviedol súvislý popis dotknutých skutočností. Až potom možno na odstránenie rozporov použiť postup predložením zápisnice tejto výpovede podľa § 264 Trestného poriadku. Svedok N. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že podozrivé vozidlo zastavil z dôvodu, že sa mu zdalo v horšom technickom stave. Keď sa rozhodlo ho zastaviť, mohlo byť od neho asi na vzdialenosť 150 metrov. Na danom mieste vykonávali dopravnú akciu s názvom Disciplína, ktorá bola zameraná na kontrolu alkoholu, stav vozidiel a pátranie po osobách a veciach. Z vyjadrenia KR PZ Bratislava však nevyplýva, že by bola táto dopravná akcia zameraná na zisťovanie technického stavu vozidiel, a teda, že by z toho dôvodu mala polícia oprávnenie zastavovať motorové vozidlá. Podľa obhajkyne nie je možné, aby boli príslušníci polície schopní na vzdialenosť 150 metrov opísať, čo mali obžalovaný a spolujazdkyňa oblečené. Obhajkyňa má za to, že v prípade obžalovaného došlo k zastaveniu vozidla náhodne, teda v rozpore so zákonom o policajnom zbore. Svedčí o tom aj výpoveď svedka K., ktorý vypovedal, že chcel zastaviť nejaké vozidlo, preto sa pozeráť tým smerom. Obhajoba je toho názoru, že k zastaveniu vozidla došlo nezákonným spôsobom, preto aj všetky ostatné dôkazy, získané následne, boli získané nezákonným spôsobom. Obhajkyňa navrhla, aby Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok zrušil a aby vo veci sám rozhodol, alternatívne aby po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku, alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí. Preto súd nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že jeho klient si uvedomil nesprávnosť svojho konania. Rozhodol sa ku skutku priznať, akceptuje ustálený skutkový stav tak, ako bol uzavretý súdom prvého stupňa. Výhrady však vznáša proti výroku o treste odňatia slobody, dôvodiac tým, že obžalovaný sa so svojou partnerkou stará o dvojročnú dcéru a aktuálne v dôsledku zistenia vážnych zdravotných problémov na strane partnerky, je viacmenej nevyhnutné, aby sa výraznejšie podieľal na výchove dieťaťa a aby zabezpečoval finančné prostriedky pre ich obživu. Navrhol zväziť uloženie trestu verejnoprospešných prác, alebo trestu domáceho väzenia, sledujúc týmto cieľ, aby obžalovaný neprišiel o svoju prácu, ktorú vykonáva na základe živnostenského oprávnenia na území Slovenska, ako aj Českej republiky. Navrhol zrušiť výrok o treste, konkrétne v časti trestu odňatia slobody a uložiť obžalovanému alternatívny trest. V prípade, že je odvolací súd toho názoru, že je potrebné dokazovanie doplniť, navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Keďže obžalovaný žije v pohraničnej oblasti, nie je prekážkou ani jeho práca v Českej republike.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu za správne a zákonné, a preto navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že ho celá vec veľmi mrzí, uvedomil si počas tohto konania, čo urobil, celé to ľutuje, chce sa postaviť k tomu zodpovedne. Uvedomil si, že má dieťa, o ktoré sa chce starať a živiť ho a aj partnerku, ktorá má zdravotné problémy. Ak by išiel do výkonu trestu výrazne by to zasiahlo do ich života a partnerka s dieťaťom by zostali bez peňazí, nakoľko rodinu živí iba on.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 11.09.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky obžalobu na G. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný a následne využil svoje právo nevypovedať. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice obžalovaného z prípravného konania, vypočul svedkov R. T., N. K., P. R., H. T., Y. W., W. P., prehral kamerový záznam a prečítal listinné dôkazy.

Súd prvého stupňa uvedeným rozsahom dokazovania zistil skutkový stav v rozsahu umožňujúcom vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými okolnosťami a svoje dôvody podrobne, presvedčivo a vyčerpávajúco rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa so skutkovými závermi i hodnotiacimi úvahami súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil a poukazuje na argumenty súdu prvého stupňa bez potreby ich v celosti znova opakovať.

Len na doplnenie odvolací súd uvádza, že obžalovaný počas celého prípravného, ako aj súdneho konania popieral vinu, pričom tvrdil, že vozidlo nešoféroval, a toto viedla jeho priateľka. V rámci konečného návrhu pred rozhodnutím odvolacieho súdu zmenil svoj postoj, keď uviedol, že ho celá vec mrzí, ľutuje čo spravil. Nechce však ísť do výkonu trestu odňatia slobody, pretože sa musí starať o svoju rodinu.

K argumentácii súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa, že vedenie motorového vozidla obžalovaným bolo bezpochyby preukázané výpoveďami svedkov N. K. a R. T., ktorí zhodne potvrdili, že videli, ako sa posádka pôvodne idúceho motorového vozidla zn. Ford A., P.: Y vo vzdialenosti cca 150 metrov od ich stanoviska po náhrom zastavení vozidla vymenila tak, že z miesta vodiča vystúpila osoba mužského pohlavia s oblečenými výraznými tyrkysovými nohavicami, a táto osoba nastúpila na miesto spolujazdca, pričom jeho spolujazdkyňa po vystúpení z vozidla nastúpila na miesto vodiča. Po následnom opätovnom uvedení vozidla do pohybu bolo toto zastavené policajnou hliadkou, pričom po zastavení vozidla sa osoba mužského pohlavia nachádzala na mieste spolujazdca vedľa vodičky. Vo vozidle nikto ďalší nebol. Osoby vo vozidle boli stotožnené ako G. T. a P. R.. Vedenie motorového vozidla osobu v tyrkysových krátkych nohaviaciach je zachytené aj na kamerovom zázname z obdobia krátko pred zastavením policajnou hliadkou. Ani odvolací súd nemal pochybnosť o vierohodnosti výpovedí svedkov K. a T., ktorí ako príslušníci polície, vykonávajúci úlohy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, mali

vyhovujúce rozhladové možnosti na to, aby na vzdialenosť cca 150 m zreteľne videli zastavenie vozidla, výmenu posádky a mohli aj identifikovať osoby, farbou a druhom ich oblečenia. Netreba pritom opomenúť fakt, že tieto osoby navyše pokračovali v jazde vozidlom až do momentu zastavenia príslušníkmi polície, preto nemohlo dôjsť k zámene týchto osôb. To, že by policajti vypovedali úmyselne nepravdu iba z toho dôvodu, že mali osobné poznatky o osobe obžalovaného, hlavne o jeho uložených sankciách zákazu vedenia motorových vozidiel, a preto ho zámerne označili za vodiča, aby mu uškodili, nebolo nijako preukázané. V tejto súvislosti je potrebné poukázať hlavne na argumentačný zvrät obžalovaného, ktorý až v závere odvolacieho konania oľutoval svoje počínanie, a teda poprel fakticky svoje pôvodné výhrady týkajúce sa pravdivosti výpovede zasahujúcich príslušníkov polície. Vo svetle vykonaného dokazovania sa javí nedôveryhodná nielen výpoveď samotného obžalovaného z prípravného konania, ale aj výpoveď jeho priateľky P. R., ktorá na jednej strane poprela, že obžalovaný viedol motorové vozidlo, ale zároveň nijako zrozumiteľne nevysvetlila dôvod údajnej krivej svedeckej výpovede dvoch policajtov. Ostatné vykonané svedecké výpovede nič relevantné nepreukázali. Lustráciou bolo zistené, že obžalovaný nedisponuje oprávnením na vedenie motorového vozidla, nakoľko mu bol uložený administratívny, ako aj súdny zákaz vedenia motorových vozidiel, pričom vozidlo zn. A. A., P.: Y viedol dňa 09.09.2022 počas plynutia doby zákazu činnosti, čím maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci, ako aj súdu. Vina obžalovaného bola bezpochyby preukázaná a ani navrhnuté dôkazy - výsluch svedkov D. D., N. A., či vykonanie previerky výpovedí policajtov na mieste by nevedli k zmene skutkových zistení, a preto súd prvého stupňa správne rozhodol o zamietnutí týchto návrhov na dokazovanie.

K obhajobnej a následne aj odvolacej argumentácii obžalovaného o nedôvodnosti zastavenia motorového vozidla, s odvolávaním sa na absenciu zákonného dôvodu zastavenia motorového vozidla, ako aj s pochybnosťami o dôvode zastavenia vozidla policajtm, ktorí uvádzali, že ním bol zlý technický stav vozidla, odvolací súd uvádza, že samotné oprávnenie polície bolo jednoznačne preukázané listom KR PZ v Bratislave zo dňa 09.12.2023, na základe ktorej vyplýva, že policajti vozidlá, a teda ani vozidlo vedené obžalovaným nezastavovali bezdôvodne, či dokonca svojvoľne, ale práve z dôvodu realizácie dopravnobezpečnostnej akcie s názvom „disciplína“, ktorá bola vyhlásená v mesiaci september 2022 s presne určenými časmi a stanovišťami policajných hliadok. To, že policajti uviedli, že dopravná akcia bola zameraná na technický stav motorových vozidiel, nijako nespochybňuje ich oprávnenie zastavovať motorové vozidlá, pretože účelom akcie bola okrem iného kontrola zameraná na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky, čo bezpochyby zahŕňa aj preverenie podozrenia z vedenia motorového vozidla osobami bez príslušného oprávnenia, čo bol aj prípad obžalovaného T..

Odvolací súd nezhliadol žiadne pochybenia ani vo výroku o treste. Súd prvého stupňa pri určení druhu a výmery trestu rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Aj odvolací súd zistil u obžalovaného nie sú prítomné žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. To, že obžalovaný v záverečnom návrhu v konaní pred odvolacím súdom vyjadril ľútosť nad svojím konaním odvolací súd nemohol vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť, nakoľko z formálneho hľadiska nedošlo k priznaniu obžalovaného, toto iba avizoval v záverečnom návrhu jeho obhajca. Čisto formálne a účelové konštatovanie o ľúlosti pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nepostačuje. Úprimnosť prejavenej ľúlosti odvolací súd navyše hodnotil aj na základe správania sa obžalovaného v období od spáchania skutku po rozhodovanie o ňom a taktiež aj na základe jeho procesných prejavov, keď sa aj v rámci svojej záverečnej reči stotožnil s obhajobnou taktikou svojej vtedajšej obhajkyne. Prejav ľúlosti preto odvolací súd nevyhodnotil ako úprimný a tento bol vykonaný výlučne pod tarchou dokazovania. Správne postupoval súd prvého stupňa aj v prípade zisťovania priťažujúcich okolností. Obžalovaný má dva záznamy v odpise registra trestov, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/68/2022 zo dňa 30.06.2022, právoplatným dňa 30.06.2022, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 roky, tvorí znak skutkovej podstaty stíhaného prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a preto na toto odsúdenie nebolo možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, čo súd prvého stupňa správne vyhodnotil. Správne postupoval aj pri určení druhu a rozsahu trestu, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a neuložil mu trest podmienčne odložený, pretože takýto postup priamo vylučuje § 49 ods. 2 Trestného zákona. Iný druh trestu neprichádzal do úvahy, a to aj z toho dôvodu, že doterajšie sankcie nemali na obžalovaného žiaden prevýchovný vplyv, pričom aj stíhaného skutku sa dopustil ani nie tri mesiace od právoplatnosti posledného odsúdenia práve za prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d)

Trestného zákona. Nemožno opomenúť ani fakt, že obžalovaný nemal nikdy vydaný vodičský preukaz a napriek tomu ignorantsky a opakovane viedol motorové vozidlo bez toho, aby na to mal adekvátne schopnosti a poznatky, ktoré by boli verifikované príslušným dopravným inšpektorátom.

Bez výhrad akceptoval odvolací súd aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody a súčasne správne a v primeranom rozsahu súd prvého stupňa uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, nakoľko trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu či zrušenie ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie prokuratúry ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.